

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Beskatning af dødsboer).

Fremsat den 29. januar 1969 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 11 af 10. januar 1969, som ændret ved lov nr. 192 af 31. maj 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 13, 2. pkt., affattes således:

„Fortjenesten opgøres efter reglerne i § 7A, og det således opgjorte beløb forhøjes med 100 pct. for de i afsnit II omhandlede personer og med $66\frac{2}{3}$ pct. for de i afsnit III omhandlede selskaber og foreninger m. v. samt dødsboer.“

2. § 4, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.“

3. § 4, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Erhvervelse af formuegoder ved gave eller arveforskud sidestilles i dette afsnit med køb af de pågældende formuegoder.“

4. § 5, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Er et afhændet formuegode erhvervet ved gave eller arveforskud, benyttes den værdi, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat af erhvervelsen, som udgangspunkt for beregningen af fortjeneste eller tab ved afhændelsen.“

Finansmin. j. nr. Skd. KL 8

-1969.

5. § 5, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Er afhændelse sket ved gave eller arveforskud, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afhændelæssum.“

6. I afsnit II affattes overskriften således:

„Beskatningen af den særlige indkomst hos personer.“

7. I § 9, stk. 1, udgår: „og dødsboer“.

8. § 10 affattes således:

„§ 10. Personer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst, som hidrører fra afståelse af de formuegoder, der er nævnt i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d. I øvrigt gælder § 9 også for disse skattepligtige.“

9. § 11, stk. 1, affattes således:

§ 11. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil den skattepligtige eller den ægtefælle, som den skattepligtige sambeskattes med, svarer kommunalskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålægges.“

10. I *afsnit III* affattes overskriften således:

„Beskatningen af den særlige indkomst hos selskaber og foreninger m. v. samt dødsboer.“

11. Efter § 13 indsættes som ny paragraf:

„§ 13 A. Dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige indkomst, opgjort efter reglerne i afsnit I, beskattes sammen med den skattepligtige almindelige indkomst efter § 35, stk. 2, i kildeskatteloven. Dødsboer, som er skattepligtige efter § 2 i kildeskatteloven, beskattes kun af særlig indkomst, som hidrører fra afståelse af de formuegoder, der er nævnt i stk. 1, litra c og d, i bestemmelsen.“

12. Efter § 17 indsættes:

„§ 18. Fortjeneste eller tab på aktier, andelsbeviser eller lignende værdipapirer, jfr. § 2, nr. 6-8, som indvindes eller konstateres af den, der som arving, ægtefælle eller legatar har fået aktierne m. v. udlagt fra et dødsbo, skal medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, uanset hvornår aktierne m. v. er anskaffet af afdøde, dennes ægtefælle eller boet. Hvis aktierne m. v. er anskaffet af afdøde, dennes ægtefælle eller boet som led i næringsvejen, medregnes fortjeneste eller tab dog ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.“

§ 18 A. Fortjeneste ved et dødsbos salg af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder skal ikke medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis ejendommen før dødsfaldet kunne være solgt skattefrit efter § 2 A. I andre tilfælde skal boet medregne fortjenesten ved indkomstopgørelsen.

Stk. 2. Arvingen, ægtefællen eller legataren, der får udlagt en fast ejendom, som boet ville kunne sælge skattefrit efter stk. 1, 1. pkt., indtræder ikke i dettes skattemæssige stilling til ejendommen. Som anskaffelsessum betragtes det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse.

§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 6, 2. pkt., at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de 4 foregående indkomstår har benyttet sig af adgangen til at vælge at fradrage 40.000 kr.

§ 18 C. Reglerne i § 33, stk. 1, i kildeskatteloven om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for bygninger og særlige installationer i bygninger, jfr. § 2, nr. 2, hvis det beløb, hvortil bygningen og installationen er opført i den endelige boopgørelse, er større end anskaffelsessummen eller forbedringsudgifterne m. v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods afskrivning og forskudsafskrivning, jfr. § 29, stk. 1, i lov om skattefri afskrivninger m. v.

Stk. 2. Reglerne om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, hvis det beløb, hvortil ejendommen er opført i den endelige boopgørelse, er større end den regulerede anskaffelsessum efter § 7 A, stk. 2-5. I andre tilfælde indtræder arvingen, ægtefællen eller legataren ikke i boets skattemæssige stilling, men det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse, betragtes som anskaffelsessum.

§ 18 D. Ved beregning af passivposter efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven gælder følgende:

1. Fortjeneste på aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jfr. § 2, nr. 6-8, opgøres uden fradrag efter § 7, stk. 6, 2. pkt.

2. Fortjeneste på fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, opgøres uden fradrag efter § 7 A, stk. 6. Den således opgjorte fortjeneste forhøjes med 66²/₃ pct., forinden passivposten beregnes.“

§ 2.

Loven har virkning for særlig indkomst vedrørende indkomståret 1970 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget må ses i sammenhæng med det den 14. november 1968 fremsatte lovforslag med regler om dødsboeskattning — forslag nr. 85 til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat — Beskatning af dødsboer). Medens det nævnte lovforslag indeholder alle de mere almindelige regler om beskatningen af dødsboer, omfatter nærværende lovforslag en række specialregler, der knytter sig til beskatningen af den særlige indkomst hos dødsboer. En del af disse regler er allerede kort berørt i bemærkningerne til F. 85.

Loven om særlig indkomstskat er allerede tilpasset reglerne om beskatning af dødsboer i den gældende kildeskattelov. Det er sket ved lov nr. 192 af 31. maj 1968. Loven er således omtalt i folketingsstidende:

	Tidende 1967-68 (2. samling)	Spalte
Lovforslag.....	Tillæg A	2575-2604
Fremsættelse		2071-2076
1. behandling		2459-2483
Udvalgsbetænkning.....	Tillæg B	857- 888
2. behandling		3418-3453
3. behandling		3926-3930
Forslaget som vedtaget	Tillæg C	485- 489

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

Efter forslaget skal fortjeneste på fast ejendom forinden skatteberegningen forhøjes med 100 pct. for skattepligtige personer og med $66\frac{2}{3}$ pct. for selskaber og dødsboer. Når fortjenesten for selskaber efter den gældende lov kun forhøjes med $66\frac{2}{3}$ pct., medens der foretages en 100 pct. forhøjelse for personer, skyldes det den forskel, der er på beskatningsprocenterne. Personer får den særlige indkomst beskattet med 30 pct., medens selskaber får den særlige indkomst beskattet sammen med skattepligtig almindelig indkomst efter reglerne i § 17, stk. 1 og 2, i selskabsskatteloven. Skatten udgør 36 pct. af den samlede indkomst, efter at denne er nedsat med det særlige indkomstfradrag på indtil $2\frac{1}{2}$ pct. p. a. af den indbetalte aktiekapital.

Det er hensigten at beskatte den almindelige og den særlige indkomst hos dødsboer under ét med en fælles proportionalsskat, jfr. § 35, stk. 2, i det den 14. november 1968 fremsatte lovforslag, F. 85. Skatteprocenten vil i udskrivningslovforslaget for året 1970 blive foreslået fastsat således, at skatten

nogenlunde kommer til at svare til selskabsskatten. Med en beskatningsprocent, der således kommer til at ligge noget over 30, må det anses for rimeligt, at fortjenesten ved dødsboets salg af fast ejendom alene forhøjes på samme måde som for selskaber med $66\frac{2}{3}$ pct.

Til § 1, nr. 2.

Efter §§ 30 og 31 i den gældende kildeskattelov betragtes udlodning af aktiver fra et privat eller offentligt skiftet bo til arvingerne som salg, og fortjeneste eller tab tages i betragtning ved opgørelsen af boets eller afdødes skattepligtige indkomst. Denne beskatning af såkaldt urealiseret avance er efter det den 14. november 1968 fremsatte lovforslag (F. 85) opgivet til fordel for regler om arvingens, ægtefællens eller legatærens indtræden eller succession i dødsboets skattemæssige stilling vedrørende aktiverne. Dødsboet beskattes herefter ikke af den fortjeneste, der konstateres i forbindelse med et arveudlæg.

I bestemmelserne i F. 85 er der på udtømmende måde redegjort for den skattemæssige stilling for dødsboet og længstlevende ægtefælle m. v. i de tilfælde, hvor der undtagelsesvis ikke sker en skattemæssig succession, således f. eks. hvor enarvingen vælger at få den urealiserede avance beskattet i boet, jfr. § 30, stk. 5.

Til § 1, nr. 3.

Efter F. 85 indtræder eller succederer arvingen, ægtefællen eller legatæren i boets (afdødes) skattemæssige stilling vedrørende de formuegoder, som udlægges til ham. Modtageren af arveudlægget skal således regne med samme anskaffelsestidspunkt og samme anskaffelsestidssum, som var gældende for afdøde. Har afdøde anskaffet aktivet i spekulationshensigt eller som led i en næringsvej, skal dette lægges til grund, når den succederende senere sælger aktivet.

Til § 1, nr. 4-5.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 2 og 3.

Til § 1, nr. 6-11.

Efter de ovenfor nævnte regler i § 35, stk. 2, i det den 14. november 1968 fremsatte forslag (F. 85) er det hensigten at beskatte dødsboers almindelige og særlige indkomst under ét med en fælles propor-

tionalbeskatningsprocent. Hvor dødsboer efter de hidtidige regler rent undtagelsesvis er blevet indkomstskattepligtige, er beskatningen af særlig indkomst sket efter samme regler som for skattepligtige personer. Disse regler findes i afsnit II i loven om særlig indkomstskat.

Efter forslaget skal reglerne i lovens afsnit II begrænses til kun at gælde for skattepligtige personer. Reglerne for skattepligtige dødsboer samles under afsnit III i en ny paragraf 13 A. Afsnit III omfatter i forvejen beskatningen af den særlige indkomst hos selskaber og foreninger m. v.

I den foreslåede § 13 A henvises til reglerne i § 35, stk. 2, i F. 85 om beskatning af almindelig og særlig indkomst hos dødsboer. Videre bestemmes det, at de udenlandske dødsboer alene skal beskattes af særlig indkomst, som hidrører fra afståelse af de i § 2, stk. 1, litra c og d, i kildeskatteloven nævnte formuegoder, d. v. s. visse erhvervsvirksomheder samt fast ejendom her i landet.

Til § 1, nr. 12.

Efter de almindelige regler om aktionærbeskatning, § 2, nr. 6-8, i loven om særlig indkomstskat og ligningslovens § 16 C, beskattes fortjeneste på aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer som skattepligtig almindelig indkomst, hvis aktien m. v. er anskaffet som led i næringsvejen eller på et tidspunkt, der ligger mindre end 2 år forud for salget (likvidationsudlodningen). I alle andre tilfælde beskattes fortjenesten som særlig indkomst. Reglen om, at fortjenesten på aktier m. v. de to første år efter anskaffelsen medregnes til den skattepligtige almindelige indkomst, skal efter forslaget ikke gælde, når aktierne m. v. hidrører fra et arveudlæg. Derimod skal to-årsreglen gælde, hvor aktierne m. v. er solgt af dødsboet til tredjemand eller en af arvingerne (det såkaldte arvingskøb, jfr. § 33, stk. 3, i F. 85). Arvingen, der køber aktierne af boet, skal således medregne fortjenesten til den skattepligtige almindelige indkomst, hvis han videresælger, inden der endnu er forløbet 2 år fra købet.

Forslaget om at begrænse to-årsreglen således, at den ikke gælder for aktier, som er erhvervet i forbindelse med et arveudlæg, skyldes praktiske og administrative hensyn.

Reglen i § 18 skal alene gælde aktier m. v., som er udlagt som arvelod eller boslod. Den kan således ikke anvendes, hvor aktierne tilhører et fællesbo, som overtages til hensiden i uskiftet bo.

Korresponderende bestemmelser til § 18 er indeholdt i det ændringsforslag til ligningsloven, som fremsættes sammen med nærværende lovforslag.

Den foreslåede regel i § 18 A får kun selvstændig

betydning i tilfælde, hvor dødsboet ikke er omfattet af de generelle skattefritagelsesbestemmelser for småboer i §§ 16 og 20 B, stk. 3, i kildeskatteloven, således som denne er foreslået ændret ved det den 14. november 1968 fremsatte lovforslag, F. 85.

En ejendom, der er inddraget under skiftet, vil efter forslaget kunne sælges skattefrit af dødsboet, hvis afdøde eller længstlevende ægtefælle ved salg før dødsfaldet ville have opnået skattefritagelse efter reglerne i § 2 A i loven om særlig indkomstskat. Hvis salg før dødsfaldet ikke kunne ske skattefrit efter disse regler, kan dødsboet heller ikke opnå skattefritagelse efter § 2 A. Det forhold, at en af arvingerne, eventuelt enarvingen, bebor parcelhuset under skiftebehandlingen, er således uden betydning ved afgørelsen af, om boets kan sælge skattefrit.

Arvingen, ægtefællen eller legataren, der får en fast ejendom udlagt, indtræder ikke i boets ret til skattefritagelse efter § 18 A, stk. 1, 1. pkt. Ejendommen anses for erhvervet af den, der får den udlagt, på udlægstidspunktet og for det beløb, hvortil den opføres i den endelige boopgørelse (handelsværdien). I reglen vil modtageren af ejendommen først to år efter arveudlægget kunne opnå skattefritagelse efter § 2 A i loven om særlig indkomstskat. Dog er der i § 2 A, stk. 2, en særlig adgang for finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, til at indrømme hel eller delvis fritagelse for beskatningen i tilfælde, hvor parcelhuset ikke har været beboet af ejeren eller dennes husstand i fulde to år.

Efter § 7 A, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat skal der ved beskatningen af fortjeneste på fast ejendom i henhold til § 2, nr. 13, ydes et fradrag i den opgjorte fortjeneste. Fradraget udgør 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum, mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. I § 7 A, stk. 6, 2. pkt., bestemmes det, at hvis beregningen fører til, at fradraget bliver på mindre end 40.000 kr., skal den skattepligtige dog kunne vælge at fradrage 40.000 kr. Denne valgmulighed har den skattepligtige imidlertid kun hvert femte år. Har han nemlig benyttet sig af retten til at vælge at fradrage 40.000 kr., afskæres han fra at benytte reglen i de nærmest følgende fire indkomstår.

Den foreslåede regel i § 18 B går ud på, at der ved afgørelsen af, om boet har ret til at benytte reglen i § 7 A, stk. 6, 2. pkt., ikke skal tages hensyn til, om afdøde eller dennes ægtefælle i de fire foregående indkomstår har benyttet sig af adgangen til at vælge fradrag på 40.000 kr.

Reglen i § 18 B gælder alene til fordel for dødsboet, og den kan derfor ikke anvendes, hvor ejendommen

tilhører formuefællesskabet, og dette i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet overtages af længstlevende ægtefælle til hidsiden i uskiftet bo.

Efter det den 14. november 1968 fremsatte ændringsforslag til kildeskatteloven (F. 85) skal arvingen, ægtefællen eller legatøren alene succedere i afdødes skattemæssige stilling, hvis der i forbindelse med udlægget konstateres fortjeneste på aktivet. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en fortjeneste på aktivet, volder især vanskeligheder, når der er tale om fast ejendom. Det er derfor anset for det mest hensigtsmæssige i selve loven at indføre en positiv bestemmelse om, hvornår der skal succederes skattemæssigt vedrørende fast ejendom i videre forstand. I den foreslåede § 13 C indeholder stk. 1 regler om den skattemæssige succession i relation til § 2, nr. 2, i loven om særlig indkomstskat (de skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer), og stk. 2 indeholder regler om den skattemæssige succession i relation til § 2, nr. 13 (fast ejendom).

Som § 18 C er affattet, vil der være tilfælde, hvor modtageren af arveudlægget succederer skattemæssigt i relation til § 2, nr. 2, i loven om særlig indkomstskat, men ikke i relation til § 2, nr. 13. I sådanne tilfælde fortsætter modtageren af arveudlægget de skattemæssige afskrivninger efter afdøde, og ved senere salg beskattes han efter § 2, nr. 2, af de for store afskrivninger, herunder de af-

skrivninger, der er foretaget, medens bygningerne endnu var på afdødes hånd. Ved salget skal fortjenesten på selve den faste ejendom efter § 2, nr. 13, imidlertid opgøres med arveudlægsværdien som anskaffelsessum.

Forslagets § 18 D indeholder særlige regler til brug ved beregningen af passivposterne efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven, således som denne er foreslået ændret ved det den 14. november 1968 fremsatte ændringsforslag (F. 85). Efter § 33 A beregnes passivposten som en vis procentdel af den konstaterede fortjeneste på aktivet.

Det foreslås for det første, at der ved passive-ingen vedrørende aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer skal ses bort fra det fradrag på 2.000 kr., som er omhandlet i § 7, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat. Reglen er i det væsentlige praktisk begrundet. Videre foreslås det, at der ved passive-ingen vedrørende fast ejendom, § 2, nr. 13, skal ses bort fra det fradrag på 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum (mindst 10.000 kr., højst 40.000 kr.), som er omhandlet i § 7 A, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat. Også denne regel er i det væsentlige praktisk begrundet. Endelig foreslås det, at den opgjorte fortjeneste på fast ejendom forinden passivpostens beregning skal forhøjes med $66\frac{2}{3}$ pct. Det svarer til den forhøjelse, der skal foretages, hvis boet sælger ejendommen og beskattes af fortjenesten, jfr. § 1, nr. 1, i nærværende lovforslag.

Bilag.

**Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov om særlig indkomstskat, jfr. lov-
bekendtgørelse nr. 11 af 10. januar 1969, som ændret ved lov nr. 192 af 31. maj 1968.**

*Gældende lov.***§ 2.**

13. Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jfr. dog §§ 2 A og 2 B. Fortjenesten opgøres efter reglerne i § 7 A, og det således opgjorte beløb forhøjes med 100 pct. for de i afsnit II omhandlede personer og dødsboer og med $66\frac{2}{3}$ pct. for de i afsnit III omhandlede selskaber og foreninger m. v. Er der ved afståelsen af den pågældende ejendom indvundet en fortjeneste, der omfattes af bestemmelserne i nr. 2, skal også denne fortjeneste medregnes ved opgørelsen af den særlige indkomst.

§ 4. Erstatnings- og forsikringssummer sidestilles i dette afsnit med salgssummer, jfr. dog § 2 B.

Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud eller ved arveudlæg sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.

Stk. 3. Erhvervelse af formuegoder ved arv, arveforskud eller gave sidestilles i dette afsnit med køb af de pågældende formuegoder.

§ 5. Er et afhændet formuegode erhvervet ved arv, arveforskud eller gave, benyttes den værdi, der er lagt til grund ved beregningen af arveafgift, gaveafgift eller indkomstskat af erhvervelsen, som udgangspunkt for beregningen af fortjeneste eller tab ved afhændelsen. Har erhvervelsen ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, anvendes det pågældende formuegodes værdi i handel og Wandel på erhvervelsestidspunktet som udgangspunkt.

Stk. 2. Er afhændelse sket ved gave, arveforskud eller arveudlæg, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregning af gaveafgift, arveafgift eller indkomstskat

Lovforslaget.

1. § 2, nr. 13, 2. pkt., affattes således:

„Fortjenesten opgøres efter reglerne i § 7 A, og det således opgjorte beløb forhøjes med 100 pct. for de i afsnit II omhandlede personer og med $66\frac{2}{3}$ pct. for de i afsnit III omhandlede selskaber og foreninger m. v. samt dødsboer.“

2. § 4, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.“

3. § 4, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Erhvervelse af formuegoder ved gave eller arveforskud sidestilles i dette afsnit med køb af de pågældende formuegoder.“

4. § 5, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Er et afhændet formuegode erhvervet ved gave eller arveforskud, benyttes den værdi, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat af erhvervelsen, som udgangspunkt for beregningen af fortjeneste eller tab ved afhændelsen.“

5. § 5, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Er afhændelse sket ved gave eller arveforskud, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller

Gældende lov.

i forbindelse med overdragelsen, som afhændelsessum. Er overdragelsen hverken afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel og Wandel på overdragelsestidspunktet som overdragelsessum.

Afsnit II.

Beskatningen af den særlige indkomst hos personer og dødsboer.

§ 9. For personer og dødsboer, der er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beregnes skatten af den skattepligtige særlige indkomst med 30 pct. af det beløb, hvormed indkomsten — afrundet nedad til det nærmeste med 100 delelige kronebeløb — overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. — — — — —

§ 10. Personer og dødsboer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst hidrørende fra afståelse af de i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d, omhandlede formuegoder. I øvrigt finder reglerne i § 9 tilsvarende anvendelse på disse skattepligtige.

§ 11. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den skattepligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes.

Stk. 2. — — — — —

Afsnit III.

Beskatningen af den særlige indkomst hos selskaber og foreninger m. v.

(Se § 9, stk. 1, § 10 og § 11, stk. 1, ovenfor).

Lovforslaget.

indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afhændelsessum.“

6. I afsnit II affattes overskriften således:

„Beskatningen af den særlige indkomst hos personer.“

7. I § 9, stk. 1, udgår: „og dødsboer“.

8. § 10 affattes således:

„§ 10. Personer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst, som hidrører fra afståelse af de formuegoder, der er nævnt i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d. I øvrigt gælder § 9 også for disse skattepligtige.“

9. § 11, stk. 1, affattes således:

§ 11. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil den skattepligtige eller den ægtefælle, som den skattepligtige sambeskattes med, svarer kommuneskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes.“

10. I afsnit III affattes overskriften således:

„Beskatningen af den særlige indkomst hos selskaber og foreninger m. v. samt dødsboer.“

11. Efter § 13 indsættes som ny paragraf:

„§ 13 A. Dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige indkomst, opgjort efter reglerne i afsnit I, beskattes sammen med den skattepligtige almindelige indkomst efter § 35, stk. 2, i kildeskatteloven. Dødsboer, som er skattepligtige efter § 2 i kildeskatteloven, beskattes kun af særlig ind-

Gældende lov.

Ingen korresponderende bestemmelser i den gældende lov om særlig indkomstskat.

Lovforslaget.

komst, som hidrører fra afståelse af de formuegoder, der er nævnt i stk. 1, litra c og d, i bestemmelsen.“

12. Efter § 17 indsættes:

„**§ 18.** Fortjeneste eller tab på aktier, andelsbeviser eller lignende værdipapirer, jfr. § 2, nr. 6-8, som indvindes eller konstateres af den, der som arving, ægtefælle eller legatar har fået aktierne m. v. udlagt fra et dødsbo, skal medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, uanset hvornår aktierne m. v. er anskaffet af afdøde, dennes ægtefælle eller boet. Hvis aktierne m. v. er anskaffet af afdøde, dennes ægtefælle eller boet som led i næringsvejen, medregnes fortjeneste eller tab dog ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.

§ 18 A. Fortjeneste ved et dødsbos salg af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder skal ikke medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis ejendommen før dødsfaldet kunne være solgt skattefrit efter § 2 A. I andre tilfælde skal boet medregne fortjenesten ved indkomstopgørelsen.

Stk. 2. Arvingen, ægtefællen eller legatarer, der får udlagt en fast ejendom, som boet ville kunne sælge skattefrit efter stk. 1, 1. pkt., indtræder ikke i dettes skattemæssige stilling til ejendommen. Som anskaffelsessum betragtes det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse.

§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 6, 2. pkt., at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de 4 foregående indkomstår har benyttet sig af adgangen til at vælge at fradrage 40.000 kr.

§ 18 C. Reglerne i § 33, stk. 1, i kildeskatteloven om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for bygninger og særlige installationer i bygninger, jfr. § 2, nr. 2, hvis det beløb, hvortil bygningen og installationen er opført i den endelige boopgørelse, er større end anskaffelsessummen eller forbedringsudgifterne m. v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods afskrivning og forskuds-

*Gældende lov.**Lovforslaget.*

afskrivning, jfr. § 29, stk. 1, i lov om skattefri afskrivninger m. v.

Stk. 2. Reglerne om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, hvis det beløb, hvortil ejendommen er opført i den endelige boopgørelse, er større end den regulerede anskaffelsessum efter § 7 A, stk. 2-5. I andre tilfælde indtræder arvingen, ægtefællen eller legataren ikke i boets skattemæssige stilling, men det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse, betragtes som anskaffelsessum.

§ 13 D. Ved beregning af passivposter efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven gælder følgende:

1. Fortjeneste på aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jfr. § 2, nr. 6-8, opgøres uden fradrag efter § 7, stk. 6, 2. pkt.

2. Fortjeneste på fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, opgøres uden fradrag efter § 7 A, stk. 6. Den således opgjorte fortjeneste forhøjes med $6\frac{2}{3}$ pct., forinden passivposten beregnes.